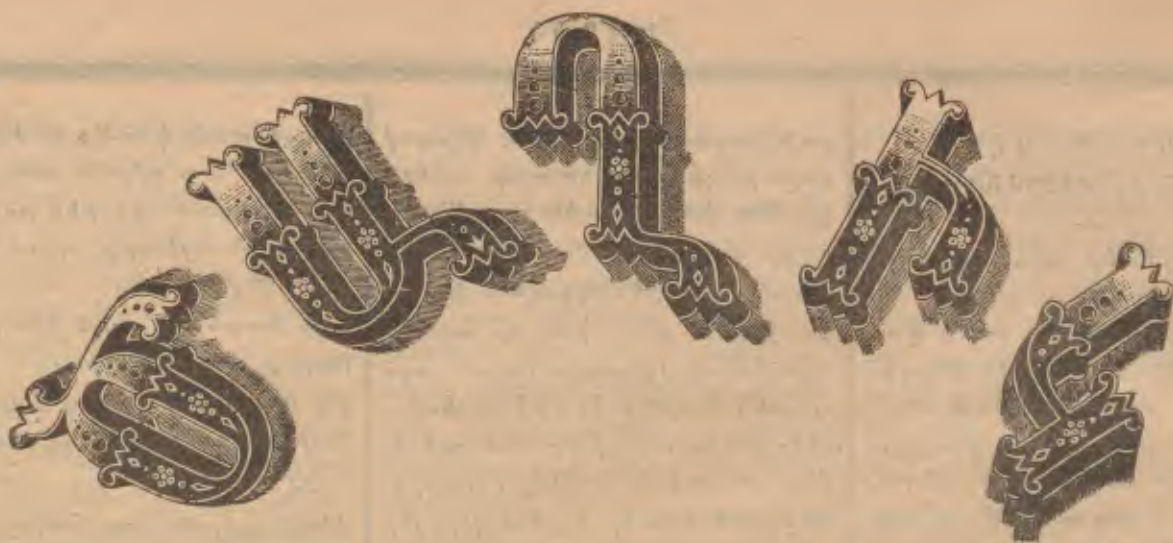

Ծանուցման ասոր 2
Առաջին երեսը 5

ՄԱՆՆԵՍ ԱԶԳԱՅԻՆ

Gérant responsable
A. SAKAIAN

ԾԱՂԻԿ շաբաթը երկու անգամ կը հրատարակուի Զորեքշաբ-
թի եւ Շաբաթ օրերն :
Տարեկան ըստանորդագրութեան գինն է 400 զուրուշ արծաթ ,
— վեցամսեայն 50 . — Գաւառացի համար 440 զրշ :

Որ եւ է նամակ կամ գրութիւն պէտք է ուղղել
Ա. Արտօնատէր եւ Տնօրէն Անտօն Սաքական ,
Կ. Պոլիս , Պապը Ալի Ճառտէսի թիւ 20 :
Խմբագրութեան յանձնուած գրութիւնք ետ չեն տրուիր :

Թիի 15 Ը. ՏԱՐԻ

ԳԻՆ 40 ՓԱՐԱ

1887 ՓԵՏՐՎԱՐ 11 ԶՈՐԵՃԱՐԹԻ

ԱԶԳԱՅԻՆ

Սամաթիոյ Ս. Գեորգ եկեղեցի-
ւոյ օծման հանգիստը խիստ փա-
ռաւոր կերպով կատարուեցաւ կի-
րակի օրն :

Ամեն. Ս. Պատրիարք հայրը
հանգիստաւոր Ս. Պատարագ մա-
տոյց . 20 հազարի մօտ բաղմու-
թիւն մը եկեղեցիին ներսը և
դուրսը խոնամ էր :

Ներկայ էին կրօնական դասէն
Արմաշու վանահայր Գեր. Խորէն
եպիսկ. Աշըքեան , Գեր. Հմայեակ
եպիսկ. Դիմաքսեան , 7 վարդա-
պետք և 20է աւելի բաճանայք ,
Այսարհական դասէն վսեմ, Նուր-
եան էֆ. վսեմ. Ասպետ Զունդ ,
Ազնուաշուք Յակոբեան Միքայէլ ,
Կիւլպէնկեան Պատրիկ էֆ. ք և
Ազգ. Ժողովոյ Ատենապետ Մեծ.
Յարութիւն էֆ. Մերեհէմ-դուլի ,
Ազգ. Երեսփոխանք , մայրաքաղա-
քիս Թաղ. Խորհրդոյ ներկայա-
ցուցիչք :

Եկեղեցին ժամը 7 ու կէսին
աւարտելով փառաւոր սեղան մը
տրուեցաւ վարժարանին մէջ , ուր
դանազան բարեմաղթութիւնք
տեղի ունեցան վեհ. Սուլթանին
Ամեն. Ս. Պատրիարք Հօր և Մեծ.
Յակոբեան եղբայր ,

Յամաթիոյ երիտասարդներէն
մին դրուատալից ատենաբանու-
թիւն մ'ըրաւ Յակոբեան էֆ. ի
առ Սամաթիոյ թաղն ըրած ծա-
ռայութիւններն թուելով և յա-
նուն Սամաթիոյ շնորհակալու-
թիւն յայտնեց :

160 ոսկիի պարտք մը որ մնա-
ցած էր սոյն եկեղեցւոյ շինու-
թենէն , երէկ անմիջապէս վճար-
ուեցաւ Ժողովրդեան և մասնա-
ւորաց նուիրատուութեամբ :

Արմաշու վանահայր Աշըքեան
Գեր. Խորէն եպիսկ. մայրաքաղա-
քըս եկաւ շաբաթ իրիկուն :

Ի նպատակ ՅԱԿՈԲԵԱՆ ՀՐԻԱ-
վարժ վարժաբանի պարահանդէ-

սըն՝ ինչպէս ծանուցուած էր ,
շաբաթ գիշեր խիստ շքեղ կեր-
պիւ տեղի ունեցաւ . Սրահն զմայ-
լելի կերպիւ դարդարուած էր ,
թատերաբեմն ու ամբողջ սրահը
ծանրագին պարսիկ դորգերով
կահուած էին . հարկըստը կա-
ղերու լոյսը , հանդիսականաց
գոյնզգոյն հագուստներն աւելի
գեղեցիկ կերեւցնէին :

Երաժշտական խումբն խիստ
ընտիր էր . պարը տեւեց մինչեւ
առաւօտ առանց ո և է անհաճո
պատահարի , շնորհիւ Կարգադէր
մասնախմբի Մեծ. անդամոց :

Լսեցիներ թէ մի քանի նենգ-
եալ տոմսեր տեսնուեր են որոնց
« Զրիալարժ » ի ին է տպուած է
եղեր . այս նենգութիւնը Կարգ-
մասնախմբի աշարջութեան շնոր-
հիւ անմիջապէս հասկցուելով ,
զայն ծախողներէն երկուքը ոս-
տիկանութեան յանձնուեր են :

Գ Ա Ր Ն Ա Վ Ա Ն

Կ. ՊՕՂԻՍ, 11 ՓԵՏՏՎԱՐ 1878

Ո՞վ չը գիտեր այս բարեկենդանի եղանակն որ զուարթ կը ժպտի ամեն կարգի, ամեն դասու մարդոց, հարուստին՝ ինչպէս աղքատին, աղքատականին և ռաւակին, քաղաքացւոյն ու գիւղացւոյն, վաճառականին ու սեղանաւորին, կարգաւորին ու անկարգին, վարժապետին ու աշակերտին, խմբագրին ու գրաշարներուն, ցրուիչին և բաժանորդներուն, տպագրիչին ու թղթավաճառին, բեռնակրին ու բեռնատիրոջ, մէկ խօսքով ամեն անոնց՝ որոնք աչք ունին ու կը տեսնեն դաստիարակ և զաւակ տալիս քոյկի մէջ, զմեծիւրիւ թիւրիւ միջոցներով, զտալուստ որոտաբարբառ և զուռնայն ավանջ խլացնող, և զամենայն պիչիմ պիչիմ անթիքայազգեստ զգեստաւորեալն՝ որոնք խուռնեցում զիրար կը դիմաւորեն Բերայէն Ղալաթիա, Իւսկիւտարէն Սամաթիա, Գոււմ դափուէն Թասդիւզ, և յամենայն բարեկենդանաշուարճ թաղորայս՝ մեծացնծում պարահանդէսներուն, այնայազըզորդ գաղիններուն, լեռնակուտակ մէյիսաններուն և քէօհնէաքնակ խօլթուխներուն մէջ, ինչպէս նաեւ օխտը ըստիական էսնաֆաց սենեակներուն ու գըլիւպներուն մէջ:

Այսպիսի հանդիսաւոր տօներու միջոցին ո՞վ կրնար անյիշատակ թողուլ՝ երեք անգամ քրտանըմէկ տարեկան կիկօ աղբաւը՝ որ տասներկու տարեկան հասակին մէջ ամուսնական մեղրը թաթխուելէն ետքը երկու երեք տարի երկիրն անցընելով և նորածին մանկան մը տէր լինելով պանդխտութեան գաւազանը ձեռքը ընտանեաց գրկէն կը մեկնի, ելնէ սոսի վաստկելու, և փօլիցա փօլիցայի վրայ վճարելէ գը-

լուխ չաղատելով, ո՛ր և է կերպով հաշտին չի գար սիլա մը ընել, կը մնայ խանին անկիւնը, մինչեւ որ իր ամուսնոյն մահուան լուրը կ'առնէ, բարեբաղդաբար Սուրբ Սարգիսէն բաւական օր առաջ, այնպէս որ Օղիտա տսւտուն՝ այս պատեհ առիթը ձեռքէ չը փախցնելով, կը յաջողի իր երեսուն և վեց տարեկան աղջիկը, Օրիորդ փիփիցան նշանել և քէսէպիչէյէլ կիկօ աղբօր հետ, և վերջապէս Սուրբ Սարգիս կիրակին հաշտնիքի հանդէսն ընել:

Տեսնելու արժանի էր զգուսխըս շէրպէթաւորեալս կարմիր ու կապուտ եազմախլը, զտալուստ եալտըզաւորեալս և մէնտիլազըրօյս, և զզուռնայն սրածիչս, զթեւ թեւի և զծուռնկ ծուռնկի բոլորակաձեւ պարսէնթարիաւորաց և շալվարաւորաց, զսալթասը օմուզտա էտայսն, և զտիղիւսական և զէյնօյական մէնտիլաւորացութիւնս, զլաթըրտըյով և փաթըրտըյով պարպումս օղիի և դինիի գաւաթաց՝ որոնք կը տեսնուէին ու կը լսուէին Ասմալը—Սուլու փողոցը:

Ժողով արդէն գիշերուան երեքին մօտեցած էր. հարս առնել, տանիլ, փեսայ բերել չը կար. ամենքը հարսին տունը գուլմարուած էին, և մեր նկարագրած տեսարանին ամենէն կրտկոտ ժամերն էին, երբ տալուլ զուռնայի ձայնով հետեւեալ պարերգի ձայնէն կը թնդար ամբողջ փողոցը:

Քէ՛ խուրպան, իմ քաջ Սարգիս, Արի՛, խառ, քէ՛ իմ խողիս. Խարս, փեսսի ալեր չանախ(1) Կոթէ՛ որ եղին անվախ:

Էյ զէյնօ, զէյնօ, զէյնօ:

Տաղէր տուժան տըր, զէյնօ,

Խալիմ խարապ տըր զէյնօ

Եիւքիւմ շարապ տըր զէյնօ:

(1) Հին աւանդութիւն մը:

Խարսի տուն կարմիր խնձոր. Դինուոյն հետ ծիրան սալոր. Քէ՛ խուրպան. բերքեր բոլոր Լիքըն են աշխարք ոլոր, (ոլորտ) Էյ զէյնօ, Լէն.

Լոյս ծագել է արտերնիս,

Բարիք լցեր տներնիս.

Քէ՛ խուրպան, ո՞վ քաջ Սարգիս.

Դարնան դուռ բաց դէմերնիս:

Էյ զէյնօ, Լէն.

Փետին դիր նարօտ ճակտին,

Խարսին տուր պսակ գլխին.

Որ ապրին ի միասին՝

Քէ՛ խուրպան սիրով անդին,

Էյ զէյնօ, Լէն.

Թողունք այս տեսարանն իր խանդովն աւարտիլ և անցնինք նկարագրելու յաջորդ կիրակիի ուրիշ հարսանեաց հանդէս մը մերձակայ թաղ մը, ուր զուարթադէմ Բարեկենդանն Անճարակի տօնը կը կատարէ ցնծափառ.

Այս տօնի դիւցազներն են՝ քսանեւհինդ տարեկան երիտասարդ թիւպէնաճի մը, ամեն ֆիլիքական վայելչութեամբ օժտեալ, որ կճռահագուստ՝ բայց քիչ մը կնճաղէմ, բոլոր հանդիսականաց՝ արանց և կանանց ուշադրութեան առարկայ դարձած է, մինչդեռ անդին թուական լէդագեղ հարսը, որ հաղիւ երկու անգամ քսանըչորս տարիքը թեւակոխած՝ երջանկութեան և զուարթութեան դազաթնակէտը հասած է, չը կրնար զսպել իւր սրտին դոհունակութիւնը:

Չը մոռնանք ըսելու թէ հոս ալ հարսաւի արարողութիւնն չը կատարուեցաւ, փեսացուն «տուն փեսայ» գալուն պատճառաւ:

Անքոր կամ հարսին հայրը Բամպակենց Մաթիկ տղա, եօթանասուն գարուններ անցուցած կայտառ մարդ մը, որ իւր առեւտրական յաջողութիւններովը ամենուն պատկառելի բրած է իւր բոլոր... պակասութիւնները, և նորա ամուսինն՝ Անհո-

գեներալը Քրաբ տուտու, էր-
կընէն հինգ գարունի չափ պա-
կաս տեւած, անկից վար չը մը-
նար իւր պատկառելի յատկու-
թիւններովը:

Հարսնեւորներուն մէջ կը նըշ-
մարուէին բուական պատուաւոր
ընտանիքներ, միջին և բարձր
դասերէն՝ որոնք Բարեկենդանի
դուարթութեան ամեն հետքերը
կը փայլեցընէին իրենց դէմքե-
րուն վրայ, շատերը մրափադէմ,
ներսէն նայող, աչքերնին դուր,
ամեն խօսքի դիմով հաստատական
պատասխան տուող, վերջապէս
հարսին ընտանեաց յաղթական
կերպարանքն ամեն կերպով հաս-
տատող վիայներ, որոնք երբեմն
երբեմն գինւոյ գաւաթներուն
դղրդիւնէն արթննալով՝ խոշոր
խոշոր գովասանքներ կը սփռեն
Բամպակենց ընտանեաց և իրենց
կոկորդներուն, չը մոռնալով մէկ-
տեղ ծերանալու բարեմաղթու-
թիւններն և ուրիշ երանական
խօսքերը՝ զորս նոր ամուսնուն
կ'ուղղէին:

Ինչ որ հարսնիքին փայլը կ'ա-
ւելցնէր, փողոցէն անցնող դի-
մակաւորներու խմբի մը ձայնն էր՝
որոնք ի'երգէին դուրսը վալթա-
յածնա և կարաւասպաց:

Մայրիկ Եւա, քեզմէ դուրս
Աշխարհ ամեն և կը խնդայ.
Երբ ոսկի զարդդ կը փողփողայ,
Արիւն և սիրտ խինդ խինդ թնդայ:
Հոգիս մատաղ գոհարներուդ,
Ըզլամ գերի ես գանձերուդ.
Ո՛հ, այս սիրով սիրտս հեւայ,
Ոսկեգեղ դու Մայրիկ Եւա:

Չմիտն ցրտեր սիրտս են սառեր,
Քօքոզութիւն չորս դիս առեր,
Մայրիկ Եւա, վրաս գ'թա՛,
Սիրովդ զիս գրկել փութա՛,
Երիտասարդ եմ սրտադրաւ,
Գործ, աշխատանք օգուտ չըրաւ.
Անկուտ գրպանս քեզ կ'երեւայ,
Ծնորհ մը ըրէ՛, Մայրիկ Եւա:

Երբ այս եղանակը դուրսն օ-
դը կը գնդացնէր, Բամպակենց
տան հանդարտ դուարթութիւնը
նոր ոգի առաւ, և հարսնեւոր-
ներն ու հրաւիրեալներն ոտք ե-
լան այս եղանակաւ պարելու,
հարսն ու փեսայն մէջերնին առ-
նելով. մինչդեռ դրացիները տե-
սակ մը պապուկներ կարծելով
երգիչները, դռները կը գոցէին
անոնց դէմ:

Մեկնինք Բամպակենց աշխու-
ժացեալ հարսնեւորներէն, և եր-
թա՛ք գտնելու զուարճափառ
Բարեկենդանը պարահանդէսնե-
րուն մէջ, ուր հրաւիրեալ և ան-
հրաւէր, դիմակաւոր և անդի-
մակ, քօթիւմաւոր և անքօթ-
իւմ, կուտաւոր և անկուտի,
ակնոցաւոր և անակնոց, դիտա-
կաւոր և անդիտակ, պատուաւոր
և անպատիւ, քիթաւոր և ան-
քիթ, մօրուսաւոր և անմօրուս,
երիտասարդ և քեամիլահասակ,
ծեր և անծեր՝ որոնց մաղն ու
մօրուսն երբէք չը ճերմկիր
դուալէթաւոր և անդուալէթ,
մէկ խօսքով տգեղ սեռի ամեն
դասէ ներկայացուցիչ հանդիսա-
կանք և գավալիէներ մէկ սիրտ
մէկ հոգի, մօլորաշրջիկ կը դի-
մաւորեն զլքնաղադուալէթ և
զպճնաղադադեղ տամայսն, այ-
սինքն զմատամայսն և զմատմա-
ղէլսն, ամեն հասակէ և ամեն
դիրքէ, որոց հասակն ու տարիքը
ճշդելու համար տգեղ սեռի մահ-
կանացուաց և ոչ մէկուն հնար չէ
ճիշդ դադափար մը կազմել այն
դրախտաճաճանչ վայրերուն մէջ,
ուր չըսեմ անկարելի՝ խիստ դժ-
ուար է զանազանել եսթանա-
սուննոց կիներ կամ օրիորդը իւր
մէկ հինգերորդ տարիքն ունեցո-
ղէն. քանի որ տեւարանը մի մի-
այն դուալէթի բօրդադիֆ մա-
կապէսներ են, ինչպէս կ'ըսէ խե-
լացի Դաւիթ աղբար:

Պարահանդէսներու մէջը յի-

շած ատեննիս կարծեմ անիրաւու-
թիւն է դուրսը չը յիշել, ուր քե-
լէփորճի հանդիսականներ, ի մէջ
այլոց՝ էսնաֆ տիւշիկներու ա-
լայը, բոլորն ալ այսպապարք,
ցրտին հետ պարողք, զիրար կը
գերազանցեն՝ աւազանին մէջ նետ
ուած պատառ մը հացին վրայ ար-
շաւոզ ձկանց բանակին պէս՝ պա-
րահանդէսէն դուրս ելնող հան-
գիսականին վրայ արշաւելով,
ձեռքի քօնդրամարդան առնելու
կամ մէկ տասներորդ գնով դնե-
լու համար, եթէ ադոր տրամա-
դիր տեսնեն զինքը:

Եւ ոհաւասիկ. օրինակի հա-
մար, պարահանդէսի մը քօնդրա-
մարդայի պօստան:

— Պէնտէն պիր դրուշ.
— Բէշօ էնա զրօշիա՝ տի'օ:
— Ինձմէ հարիւր վարա,
— Պէնտէն պէշ զրօշ:
— Հէյ մամզէլաքի, պէշ պու-
շուա պէն ալիրիմ:
— Եավաշըն պէ՛, փալթօմը
երբթաճադսընդ. պիլէթ սաթան
եօք:
— Սինեօւ, ալթը դրուշ վար,
ալթը:
— Եէտիլէ պէն ալըրըմ. եէտի:
— Ու նա վօլթա, եէտի զը-
րուս, էփդա դրօսիա, սէգ բի-
ասդըր, եօթը դահեկան, պալօ-
յի տոմսակ, հարէց, հարէց, հա-
րէ'է'է'ց, եէտի դրուսա:

— Օդդօ բիասդէր:
— Ութը մէկ բաւորդ:
— Դի' լէի աֆդօս:
— Սէքիզ պուշուխ պէնտէն:
— Տօքուզ դրուշ:
— Է՛. էնեա զրօսիա. նէօֆ
բիասարը. սօքուզ դրուս. ինը
դահեկան. բարասը ալընածագ.
հարէ'ց. հարէ'է'ց. ունա վօլթա.
է՛, ունաֆա դու ֆա՛. պուլուրըն,
— Պիլիմ միւսիւ Բօլըն իշի օլ-
տու կէնէ. պու աղշամ զօնդրա-
մարդայը եագալատը. մատմաղէյ
Սօֆիի սփանսըզա կէթիբէճէք.
պէնտէն տա Բօլինայա սէլամ, է-
կէր բաթ կէլիրսէն:

— Աման գարտաշ, Բօլինայը նէրտէ պուլայլմ, պիլմէ՛ղսին քի աճալ աճայիպ պիր բօսթիւմ իլէ մասքէ կիտէճէլիտի :

— Յագաթ սալ գօլընտա պիր սարը գօրտէլասը պուլունաճագ, օնտան թանըյապլիլիտին :

— Սայքի գօլու գօրտէլալըլարըն գըթլլըլ վարըտը . պագալըմ . պուլլըրսամ սլօն շանս :

— Ատեհօ . պօն շանս :

Գիշերը կը յառաջանայ, և ընտանիքները սրարշաւ կառքեր հեծնելով կը վերագառնան իրենց տներն . արշալոյս աւետելով իրենց ճամբուն վրայ գտնուողներուն . խանութներուն և անցորդներուն :

Պէտք է քանի մը ժամ սպասել որ Բարեկենդանը հանգչի իւր յոգնութիւններէն . և ցերեկուան մին քան դմիւսը դերաղանց քայլերով զուարթութիւն սփռէ Պօլսոյ բնակչաց դէմքերուն վրայ . տներու պատուհաններէն սկսեալ մինչեւ փողոցի յատակն՝ ուր կ'ողջունուի անդադար :

Բարեկենդան, Բարեկենդան, Տխուր սրտից լոյս ի մթնան .
Յոքնած գաղբած աղբի մարդկան
Դու բարեկամ ես սիրական :

Առանց բեղի Բագուն անլուք,
Անմարս է մեզ ձմեռուան փուք :
Երբ քեզ տօնեմք, Բարեկենդան,
Անձրեւ, ձիւն, ցուրտ չեն ինչ խափան :

Հաս պօն յառաջ, ո՛վ եղբայրներ,
Հարուստք, աղքատք . աղայք և ծեր .
Բարեկենդանն բռնենք ի վեր,
Պարենք, ցատկենք, երգենք զսէր :
Եւ խոհարարք և գինեպանք,
Ճօխ թափեցէք քրտինք ու ջանք,
Որ ամենուն եռանդ, աշխոյժ
Լցուի, նորուի կորով և օյժ :

Ձի դալկադէմ օրըն մոխրոց
Եւ սպառնալից դունդ մեծ պահոց,
Ոլորտազգեստ, սխեռնակիր,
Պը մօտենայ կոխել զերկիր :

Գարնան դռներ պաշարելով,
Բարեկենդանն հալածելով,
Բռնենք է նա ցամաք ու ծով,
Ր զմեզ գէրի տանի իւր քով :

Այլ մենք զուարթ և հրճուալից,
Ձինքը վանենք միշտ ծաղրալից .
Բարեկենդան դու զուարթագեղ,
Բաշխէ ժպիտդ առատահեղ :

Կը կնքենք մեր տեսութիւնը
Բարեկենդանի կոչուած եղանակին վրայ, որ հին և հնագոյն ատեններէ ի վեր ամեն տարի կը նորոգուի իբրեւ յուշորար հայելի մահկանացուացս կենցաղին և օգտակար խրատատու մեր ընթացքին :

Տ. Մ. Է.

ԱՂՋԻԿ ՏԵՍ ՄԸ

— Հրամմեցէք տղաս, սանկ նստեցէք :

— Վնաս չունի, տիկին, հոս հանգիստ եմ :

— Աղջիկ սիկարա բեր,

— Ներեցէք, սիկարա չեմ խմեր :

— Շատ աղէկ, սուրճ մը բերեն :

— Ներեցէք սուրճ չեմ խմեր,

— Բան մ'ալ չէ՞ք խմեր :

— Ներեցէք տիկին չեմ խմեր :

— Ոնուշ բերեն,

— Ներեցէք տիկին անուշ չեմ ուտեր :

— Շատ աղէկ, չեմ ստիպեր, ջճեղ կանչել տալուս պատճառը գիտէ՞ք :

— Չէ տիկին :

— Անցեալները խօսք անցած էր, աղջիկս առնել կուղէիք, ես ալ այսօր ձեր մօրմէն դադանի ձեզի կանչել տուի որ ասոր վրայօք խօսինք :

— Շատ աղէկ :

— Իմ աղջիկս գիտէք ա, տանկ ուրիշ աղջիկներու պէս մօտա բաներ չունի, էնթարի շալվար կը հագնի և մէկ էնթարի շալվարը երկու տարի կը հագնի :

— Լաւ :

— Անանկ ուրիշ աղջիկներուն պէս սուարէ երթալ վախ, քատրիլ, բօլքա խաղալունի եր-

բեմն ինքիր դիտուն զէյպէկ՝օյու-
նի կը խաղայ որ տեսնաս ինչ ա-
ղէկ կը խաղայ :

— Աղէկ :

— Անանկ աղւոր ձայն մը ունի որ հոս կաղել մը կանչելու ըլլայ նէ՛ ձայնը եօթը մահալէյէն կը լսուի :

— Գէշ չէ :

— Սիւս չսիրե ր, ինչ որ հագնի նէ վրայէն չհաներ, միշտ անով կը պտըտի, գործի օրերն ալ Գիշերներն ալ անով կը պառկի, չամաչըն ալ անով կը լուայ, կերակուրն ալ անով կեփէ, տախտակն ալ անով կը սրբէ, չուզեր քի իրեն համար ստակէ ելլան :

— Շնորհակալ եմ :

— Կարծեմ որ բու ուղածդ ալ ասանկ աղջիկ մ'է :

— Այո :

— Չես հաւատար նէ՛ կանչեմ զաղէկ մը կանչէ, մտիկ ըրէ

— Թող մնայ տիկին :

— Ինչո՞ւ մնայ, եկուր, աղջիկս, եկուր :

— Թող մնայ ըսի, աղջիկը կամընայ :

— Ինչո՞ւ ամէնայ պիտի, զաղէկ կանչելէն ինչ կելլայ . եկուր աղջիկս, նստէ, զաղել մը պաշլայէ նայիմ, աղջիկս . . .

Պարիք Ալլահ սէն նազար դըլ պէն ֆաքըր թալէհսիղէմ :

Ճիհանէ կէլտիմ կէլէլի նէյ-
նէյիմ թալէհսիղէմ :

Նէ թուրթոււմ գաւըր էլիմ-
տէ նէյնէյիմ թալէհսիղէմ :

Աման Ալլահ սէն նազար դըլ պէն ֆաքըր թալէհսիղէմ :

— Ինպէս է տղաս :

— Շատ աղէկ է, սոխակի պէս կը կանչէ կոր :

— Կուզէք նէ՛ քիչ մ'ալ ելլայ խաղայ :

— Թող մնայ, շնորհակալ եմ :

— Հայտէ՛, աղջիկս, դուրս գնա, էյ ինչ կըսէք հաւենցաք :

— Հանեցայ շատ աղէկ է :
 — Նշանը երբ կը խաւրես :
 — Մտմտամ տէ իմաց կու-
 տամ :

— Նայէ որ օր առաջ լմննայ
 երթայ :

— Շատ աղէկ , մնաք բարով :
 Ասանկ ալ աղջիկ գովել ցցու-
 նել մինչեւ հիմա տեսնուած ու
 լսուած բան չէր : Աս ալ լսեցինք
 տեսնենք տակուին ինչե՛ր պիտի
 լսենք . . .

ԿԱՄԱՅՈՒՆ

ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆ

ՄԱՍԻՍԻ

ԳՈՐԾՈՒՆԵԱՅ ՖԻԿԱՐՕՆԵՐՆ

— Արեւելքի և Մասիսի շրջ-
 թիկնաթիւր մարդ է եղեր , ես
 կը կարծէի թէ՛ պարզապէս թա-
 րոնի մը թիկնաթիւ է , որոնց
 վրայ վճարողը կը նստի հանգիստ :

— Ինչպէս մարդ է եղեր :

— Մեզ պէս ասուն , կամ ըստ
 Արեւելքի՝ սրախօս (°) բանաս-
 տեղծ մը որ շաբաթ առուր Մա-
 սիսի մէջ երկա՛ր . . և խիստ դժայ-
 լելի յօգուած մ'էր հրատարակեր :

— Նիւթն ինչ էր :

— Նիւթը . . . հա , միտքս
 եկաւ , յօգուածը երեք մասի բաժ-
 նուած էր որ 10 վունթօ գիրով ,
 հինգ սիւն գրաւեր էին և եթէ
 չեմ սխալիր , սապէս սկսած էր
 «Անժ սի բուռ քը տանդիւն սօ-
 եր» երգելով : Տօնիժէթիին ան-
 բիժ հրեշտակը բնութեամբ միջոցին
 էհ , բարեկամ չե՛ս լսեր կը դռնէ
 իւր մէկ բարեկամը—Ինչպէս դը-
 տար այս իրիկուն :

Իսոյ սի տուս է սի շէն

Օթուա քի վուա դու մէ քօմպա

— Պատուական—յետոյ կեր-
 թան լը Պօնէն կարկանդակ մը
 ուտել և ֆին շանբաներ քօնեա-
 քով ուղղել՝ ստամո՛քսը թէ կար-

կանդակը , այս անկարելի է որո-
 չել—տունս հեռու է—Մեղի եկոյ .
 (Իմին տեղս ալ շատ հեռու է)
 յիշատակաց դիրքը կը բացուի .
 բարեկամին կը խոստանայ լաւ ան-
 կողին մը տալ . սակարկութիւնը
 լմնցած է և պառկելու միտքով .
 լութիւնը պապահովուած՝ ինչպէս
 կըսէ , կակուղ մահճաց վրայ .
 պառկելու համար տուն կը հաս-
 նի , բայց մաթուսայի վիճատա-
 ռիչ նայուածքով աղախինը կը
 տեսնայ (նոր ոճին ամեն ասու-
 թիւնն ներելի է) վառվառէ ա-
 նունը . ժպտացը դանձէն ամե-
 նէն քնքուշն , զմայելին հրա-
 պուրիչն հանելով , ստորակարգ
 դիցուհւոյն կը մատուցանէ (նոր է
 նոր) ասկէ վերջը , վառվառ դուրս
 ել , ներս եկոյ , ջուր կուզե՛ս ,
 չեմ ուզեր , լուացուելու ջուրը
 մօտդ է , հիմա ժամանակ չունիմ
 առտուանց եկոյ—Փառք Աստու-
 ծոյ վառվառ տուտուն կը մեկ-
 նի . բայց մեր կայծոռիկը չը մեկ-
 նիր . սկսած է , պիտի վերջացնէ
 մեր մեղքէն . . . սակայն չնչինի
 համար տող զոհելու անմտութիւ-
 նը չընենք . քնացեր , մրաբեր և
 մլուկներու կատարեալ ջարդ . մը
 տալէ յետոյ , ճողպարեալ մլուկին
 մէկը՝ մեր , մերթ թիկնաթիւ ,
 մերթ կայծոռիկ և մերթ . . .
 չեմ գիտեր ինչին հետ բանակ-
 ցութեան մտեր է և ահա այս է
 հիանալին . երեւակայէ գեղջուկ
 մը որ կը երգիժէ , կամ Բաղտա .
 մու էշն որ կը ճառախօսէ՝ ան-
 շուշտ արդելիչ հրեշտակ մը տես-
 նելով . . զմայելի չէ՞ :

— Բարեկամ , դու Արեւելքի
 բանաստեղծ ըսելուն միտքով .
 այդ յօգուածագիրը դարձեալ
 բուն թիկնաթիւ մէ . զուր տեղը
 դադարաւոր թող չը խանդարի :

— Հապա տէմիրճի օրիորդ
 Մեղանիային ինչ ըսենք որ դարձ-
 եալ պէջիրն ու թէպէջիրն իրար
 խառնելով , հինգ սիւն ալ այն
 գրաւեր էր :

— Կանանց երկերը մեղամաղ-
 ճոտ կըլլան , ասկէ դատ քանի որ
 օրիորդ մնէ գրողն , իգական սե-
 ուին՝ չերողամիտ գտնուելու է . օ-
 րինակ քեզի Մայտան , Սիրանոյշն
 և վարժուհին՝ որ Անգրանիկ է-
 ֆէնտին ծոցէն կելլայ նոյն իսկ՝
 օրիորդի մը օրագրին մէջ . . բա-
 րոյականը ո՛ւր բնառելու է արդ-
 եօք . . եօք . . եօք . . եօք . . :

Ինչ որ ալ ըլլայ , Օր . Մեղանիա
 եթէ այսպէս պիտի շարունակէ ,
 մաղթելի է որ շաբաթուան ըօլոր
 օրերն սուրբ պահէ՛ ինչպէս կը
 պահէ Շաբաթը :

ՆԵՎԻՅԷ

ՊԻՐ ԶԻՄԻՖՃԻ

Պիր վաղըթտան պէրի , իմէ-
 րիգատա Նուրէլ-Օրլէանտա պիրի
 բէյտա օլմուշ , քիմաէ թանրմա-
 եօր պու առամը , անճառ առնա
 «չիմիրճի» քօյմուշլար : Պու ա-
 տամըն իշի , պիզիմ Գալաքճըլար
 պաշնտաքի պաղը էֆէնտիէր
 կիպի՝ սապահտան աղչամատաք
 սէյր եէրլէրինի , գալապաղը
 պահճէլէրի , իշիք մաղաղալարը
 վէ աղչամարը տախի թէալթօ-
 լարը , գօնսէր մահալլէրինի տօ-
 լաշը , նէրտէ գատըն գալապա-
 լըղը կէօրլուրտէ , իշիքլինէ կիրիպ
 սաղա սօլա չիմիր աթարըմը ,
 կէնճ դատընլարըն , կէլինլիք
 դըղլարըն տէօրթ ետնըն չիմիր-
 լէր , հէմէն գալապաղըղըն իշինէ
 դալպ օլուրըմը , քիմ վէ նասըլ
 առամ օլտուղընը քիմաէ պիլմէյօր :

Պիր կիւն , պէօլիւք պիր մա-
 լիֆաթուրաճը մաղաղասընտա ,
 պէօլիւք ֆամիլատաւ պիր դա-
 տընըն պաճաղընէ օլլէ չիմիրէր
 քի պիզիմ չիմիրճի , պիչարէ դա-
 տընըն կէօղլէրինտէ՛ եաշ կէլիր ,
 պաղըմասընը կիւն հալթուլար

վէ հէմէն արքայնա տէօնէր պարար քի՝ պիր գօծաման տէլի. գանլը կիւղէլ պիր առամ, գա- տընլարըն իշինտէ րաստ կէլէնի չիմիքլէյիպ, գաբըյա տողրու նապէտիտ օլուր. պու հալ պին տէֆատան զիյատէ տիկէր քիպար գատընլարատա վուգու պուլմուշ իսէտէ, քիմի սայկըսընտան, քի- մի եաղնը պիրինէ իֆթիրա էթ- մէսին խիւլեասը իլէ, էքսէրիսի տախի պիր մինասիպէթսիգ գալ- զա չըքար իսիմլէրի զաղէթալար- տա նէշը օլուր տէյու, հիչ պիրի սէս չըքարմաղար:

Պաքաթ Նուվէլ-Օրլէան գա- տըն վէ գըղարը, պաշարլար եա- վաշ եավաշ եէքտիկէրէ աչըլմա- զա. պաղըսը գօլունու, պաղըսը պաշկա պիր եէրինի պիրի պիր- լէրինէ կէօսիքէրմէգէ քի օ կիւղէ- լիմ վիւճիւտլէր մօր վէ սիյահ լէ- քէլէր իլէ տօյմաշ. Պու չիմիքէր օլ տէրէճէ հըյանէթճէ չիմիքլէր իմիշ քի նշանէսի թէնին իւսթիւն- տէ հայը կիւնլէր քալըր իմիշ:

Գատընլար պու աղըրյա ար- թըք թահամմիւլ էտէմէյէրէք, քէնտի գօծա, գարտաշ վէ թա- լիւքլէրինէ մալիւմաթ վէրիւլէր. շէհիրին պիր ուճունտան օ պիր ուճունա պու հավատիս եայլըր, ահալի պաշար պու մինասիպէթ- սիգ հալէ պիր չարէ տիւշիւնմէ- կէ,

Մօնսիէօ չիմիքէր, ուղուն պոյ- լու, դարա կէօղիւ, դարա պը- յըքլը օթուգ պէշ քըրք չաղա- րընտա պիրի իմիշ վէ եէրլի օլ- մայըպ էճնէպի օլտուղըտա աղ- նաչըլմը. հէր քէսին գօծասը վէ գարտաշը մէճիւս էտիպ, գարար վէրիւլէր քի պու առամը թութ- տուքլարընտա, պիր էյի թէվիէ- լէյիպ, հէման օրտա փօսթուըն ասըրսիլէր: Պաքաթ մուվաֆաք օլամաղլար. չիւնքի Ամէրիգա դա- ղէթալարը հէր նէ օլուր իսէ օլ- սուն տաքիքասընտա նէշը իտէր- լէր. պու հավատիսի տախի սա-

նիէսինտէ իւան էթտիքլէրինտէն, չիմիքէր պաշը տուեար քի թու- թուլուրսա հալի եաման օլտաք, շէհիրտէն բալամարը չէօղիւպ նա- պէտիտ օլուր:

Սօղրատան խապէր ալընմը քի պու չիմիքէր պաշը կէնճ պիր ինկիլիպ վէ զայէթ պէօլիւք պիր Փամիլեատան օլուպ, քէյֆինէ Ամէրիգայա կէզմէյէ կէլմիշ, բա- րանըն չօքլուղընտան, արթըք եա- բաճաք շէյ գալմամը, պու եօլ- տա էյլէնիեօրըմը:

Կիւղէլ էյլէնճէ. քիմ տէմիշ քի ինկիլիպէրտէ ագըլը եօք տուր տիյէ:

ՓԱԽՍՏԱԿԱՆ ՄԱՅՐ

ԹԱՏԵՐԳՈՒԹԻՒՆ ԵՐԵՔ ՄԱՍ

ՄԱՍՆ ԵՐԿՐՈՐԴ

Մարգրիտ և Ատոմ

Մարգրիտ.—Մարգասպան . . .

Ատոմ.—Էհ, հանգարտէ նա- յինք, սա գաղիացի վաճառակա- նը միշտ պիտի լիշե՛ս, մարդըս- տակ ունենալու համար պարտի ամեն բան ընել. վայ գլխին, ե- թէ չը դիմադրէր միթէ կսպան- նէի՞:

Մարգրիտ. Ոհ, հեռանամ հոսկէ (կուղէ մեկնել):

Ատոմ.—Կեցի. քեզ քովս չեմ պահեր անհոգ եղիր. . աւելորդ բեռ կրելու սովորութիւն չունիմ տօսի լաւ դիտես. այլ կուղեմ հասկնալ թէ՛ այն երիտասարդը որ հիմա հոս էր, երկու աղջկանց համար ի՞նչ կը հարցնէր քեզի. մի՞ գուցէ սիրահարուած ըլլայ այն աղջկանց:

Մարգրիտ.—Ի՞նչ ըսել կուղես ճիւղ . . .

Ատոմ.—Ըսել կուղեմ որ ի վա- ղուց լաւ դիտես թէ գեղեցիկ կի- ները կը սիրեմ, և այն աղջկանց վիճբըր յուշս գրաւեց. արդ, հաս- կնալ կուղեմ թէ՛ այդ պատկա-

ռելի խեւը կը սիրաբանէ՝ սիրուհ- ւոյս հետ:

Մարգրիտ.—Եթէ այն աղջկանց անունը մէկ մ'ալ բերանդ առ- նես, գողա՛ անգղամ. . .

Ատոմ.—Հօ, հօ. կամաց եկոյ:

Մարգրիտ.—Կարգիւեմ, կը հաս- կընա՛ս իժդ դու. . .

Ատոմ.—Միթէ անքաղաքաւա- րութիւն մ'է հարցնել թէ՛ հա- կառակ պարագային ինչ պատիժ սահմանուած է մեղաւորիս:

Մարգրիտ.—Պարզապէս պիտի երթամ իմաց տամ ոստիկանու- թեան, դադիացւոյն դէպքը, և աղէկ գիտես որ դիակը Եգիպտոս նոյն տան մառանին մէջ թաղուած է. . .

Ատոմ.—Ազատ ես ամեն բան ընելու. միայն մտածէ որ դու, այն ժամանակ ինձ հետ կը կե- նակցէիր և քանի որ գիտէիր ե- ղելութիւնը և ոստիկանութեան չիմացուցիր, բնականաբար ինձ մեղսակից ես:

Մարգրիտ.—Մո՛ւտ կը խօսիս վա- տազգի, նոյն գիշերը դու զիս գեղեցիկ և անզգայ Սուտանա ա- նապատները ձգել տուիր, ուս- կից հրաշխք ի՞մն ազատեցայ:

Ատոմ.—Կարելի է այդպէս ե- ղած ըլլայ, բայց դատաւորներն երբ իմանան թէ ամուսնոյդ 32 հազար ոսկին գողնալով, աղջիկ- ներդ ուրացար և երեսի վրա/ թողլով, տարփաւորիդ՝ որ դէմդ կեցեր է՝ հետը օտար երկիր խոյս տուիր. . .

Մարգրիտ.—Արդար երկին . . ինչպէս, ամուսնոյս 32 հազար ոսկին. . . աղջկանցս ապագան թաղեցիր. . .

Ատոմ.—Բայց միթէ նոյն ինքդ դո՛ւ, տան մէջ գտնուած բոլոր աղամանդները գողնալով ինձի չը հետեւեցա՞ր. . .

Մարգրիտ.—Ո՛ անագորիւն հը- րէշ, ի՞նչ սոսկալի մեքենայութիւն . . և ես իմ աղջկանցս դահլիճն եմ եղեր:

Ատոմ.—Կիմանա՞ս վաղեմի տար-
փուհիս, լաւ խորհէ՛, երկուքիս
ալ դատաւինիքը կախաղան կամ
թիարան է (թահ քահ խնդալով կը
մեկնի)։

Մարգրիտ.—Ձիւ չես կրնար վախ-
ցնել զազիր արարած, անպատ-
ւութիւն եւ մահ յանձն կառնում
բայց . . . զքեզ պիտի ճանչնեմ
անոնց . . .

(Ներսէն ձայն մը).—Մանաւանդ
զգուշացիր որ բան մը չգիտնան։

Մարգրիտ.—Դժոխոց փողհար,
զիս չես կրնար վախցնել . . . (կը
մեկնի)։

Սաթինիկ Էլպ'ս եւ Արմենակ
(եկեղեցիէն ելնելով)

Արմենակ.—Կենդանի է տէր այ-
սօր խիտ երջանիկ եմ իմս Սա-
թինիկ . . .

Սաթինիկ.—Ոհ, այդ միակ խօս-
քըդ կը բաւէ զիս երջանիկ ընե-
լու ըսէ ինչ է պատճառ որ այսօր
ուրիշ օրերէ աւելի երջանիկ ես
. . .

Էլպ'ս.—Քոյր իմ չե՞ս գուշա-
կեր, մեր բարի Յակոբոսին հետ
հաշտուեր է։

Արմենակ.—Օհ պատուական ծե-
րունին գաղտնապահութիւնը ալ
վերջին ծայր կը հասցնէ։

Սաթինիկ.—Բայց չըսիր մեզ թէ
ինչ պատճառաւ երջանիկ ես . . .

Արմենակ.—Պատճառը . . . պատ-
ճառը սու այժմ չեմ կրնար ըսել
եւ, յարդանքներս նուիրելով կը
մեկնիմ . . .

Սաթինիկ.—Ինչ, այսչափ շուտ
. . . . Դոնէ մինչեւ պարտէզին
դուռը մեզ չե՞ս ընկերանար։

Արմենակ.—Պէտք է Սաթինիկ .
գլուխս հնոցմէ այս պահուս, դու
հենք հինգ վայրկեան մեր ամբողջ
երանութեան համար . վաղը որոշ-
եալ ժամուն կուգամ։

Էլպ'ս.—Քոյրս թէ եւ քեզ չը-
սեր, բայց մեծ մտառայնութեան
մէջ կը մնայ երբ ուշ մնաս, հայ-
րըս առտուններն խիստ կանուխ կը
մեկնի։

Արմենակ.—Դիտեմ այդ։

Սաթինիկ.Գիտե՞ս . . . ուրեմն մէ-
կը ճանչցող մեր հայրը քեզ։

Արմենակ.—Ոչ, բայց արդէն
ըսած էք թէ սովորաբար կանուխ
կը մեկնի. սակայն շատ հետա-
քըքիր եմ գիտնալ թէ՛ ձեր հօրն
անուշը ինչո՞ւ կը պահէք միշտ։

Էլպ'ս.—Հաւատա որ պատճա-
ռը մենք ալ չեմք գիտեր, մի-
այն մեր բարի Յակոբոս պատուի-
րեց որ այս մասին խօսք մը չը-
նենք՝ եթէ չենք ուզեր որ հայ-
րերնիս վշտանայ։

Սաթինիկ.—Եւ ես քեզ հարցում
ըրի՞ Արմենակ, միայն սիրեցի։

Արմենակ.—Կը յարգեմ ձեր
գաղտնիքը. Գո՞հ ես իմս Սաթինիկ
(Սաթինիկ ձեռքը կուտայ որ համ-
բուրէ) ի կրկին տեսութիւն (կը
մեկնի)։

Սաթինիկ.—Դիտեցիր քոյր իմ,
տարօրինակ չերե՞լիր Արմենակայ
այս օրուն ընթացքը . . .

Էլպ'ս.—Այո, բայց անշուշտ
պատճառ մը ունի . . .

Սաթինիկ.—Որ վաղը պիտի իմա-
նամք, այժմ երթանք քոյր իմ
(կը մեկնին)։

(վարագոյրը փոխուելով, Բարսեղի
առն մէկ սենեակը կերեւի)։

Բարսեղ վերջը Արմենակ

Բարսեղ.—Պարոն Ստեփանի կող-
մէ այս ընթացքը անլուր անգը-
թութիւն մնէ. ամեն առաւօտ
ժամը մէկին հոս կը գտնուէր . .
որքան անվոյթ է . . . Դոնէ նար-
տերնիս լմնցած ըլլար . . . Գէթ սո
պարոն Պետրոսը նարտ գիտնար .
թէպէտեւ անմասն դործակալ,
գործոցը աշալուրջ, բայց երբէք
գիշեր մը ինձ չընկերակցիր ա-
ռարկելով թէ աղջիկները մինակ
չը կրնար թողուլ . . . պատիւս վը-
կայ, զգօն եւ պատուակիր մարդ
մը ըլլալովս հանգերձ, չքեզ ա-
ւանակ մ'է որ նարտ խաղալ չը
գիտեր . . . աս, ոտքի ձայն կառ-
նեմ . . . էհ, մեր պզտի անառա-
կըն է . . . չեմ սխալիր նոյն ինքն է
(Արմենակ դուգայ հօրը ձեռքը կը

համբուրէ) եկոյ տեսնեմ ստահակ
դարձեալ որո՞ւ հետ սիրաբանելէ
կուգաս։

Արմենակ.—Հայր իմ, բարեւիրտ
հայր իմ . . .

Բարսեղ.—Աղէկ աղէկ, յառա-
ջաբան պէտք չէ, դարձեալ ստակ
պիտի ուղես, կոյոպտէ դիս տես-
նեմ, որքան պարտք ունիմ։

Արմենակ.—Շատ վեհանձն եւ
միշտ բարի ես հայր իմ, եթէ ըս-
տակի պէտք ունենայի պարոն
Պետրոսին պիտի դիմէի . . .

Բարսեղ.—Նշովից արմատ . տ-
ղէկ կարգադրութիւն . . . այդ
պարագան մտքէս չէր անցած .
ստակէ ուրիշ ի՞նչ է ուղածդ որ
պարոն Պետրոսին դիմելէ նախա-
դաս համարեր ես ուղղակի ինձի
գալու։

Արմենակ.—Հայր իմ, կը սիրեմ
. . . .

Բարսեղ.—Հօ՛, հօ՛, եթէ տղէ
ըսելիքդ, արդէն հաղար անգամ
ըսած ես որ դիս կը սիրես չեմ գի-
տեր թէ՛ եթէ լուսահոգի մայրդ
ողջ ըլլար, ստեպ պիտի կրկնէի՞ր
այդ խոստովանութիւնը։

Արմենակ.—Հայր, առ ձեզ ու-
նեցած յարգանքս միշտ նուիրա-
կան պիտի ըլլայ ինձ համար .
բայց այժմ երբ կը սիրեմ կըսեմ,
տարբեր սիրոյ մը վրայ է խօսքս

Բարսեղ.—Էհ ինչ աւանտի են
այժմու երիտասարդներն . փո-
խանակ՝ տարբեր զգացում, նուր-
բական յարգանք՝ կը սիրե՞մ եւ
այնի պէս պատն ի պատը խօս-
քերու, պարզապէս պիտի կար-
գուիմ չըսե՞ս . . .

Արմենակ.—Ձէի համարձակեր
հայր իմ . . .

Բարսեղ.—Լաւ լաւ, այդ բանը
արդէն կը մտածէի, փոքր ինչ
համբերէ, բան մը պիտի ընեմ։

Արմենակ.—Եկեր էի հաւանու-
թիւննիդ ստանալու։

(Դարունակելի)

ՏՕԲԹ. ԱՆԴՐԱՆԻԿ ԷՖ. ԹԵՐԶԵԱՆ,
մասնագէտ կուրծքի և կոկորդի
հիւանդութեանց, պիտի գտնուի
ամեն օր Պահճէ-գարու Համիտի-
յէ ճատտէսի թիւ 38 Չալքեան
Պողոս Էֆէնտիի դեղարանը, Ժա-
մը 5-7, իրեն դիմող հիւանդները
դարմանելու համար, նոյնպէս
ուրբաթ օրերն պիտի խնամէ ան-
կարող հիւանդներն ունի դեղա-
րանի մէջ:

ՎԱՅՐԿԵՆԱԿԱՆ ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ԱՅՑԵՏՈՄՍԻ

Հաւազոյն քաւթօնի
վրայ ամէն լեզուաւ կը
պատրաստուի իգին 100
հատը 10 դահկն, պէտք
ունեցողները պէտք է
դիմեն Գ. Պաղտատլեան
տպարան Յակոբեան խան
թիւ 13 Կ. Պոլիս:

ՇԱՐԱՊ ՏԷՔՕՍՈՒ

Սըհէթը պէտէնիյէեէ գուվէթ
վերմէք իշին, իյի շարապըն թէսիրի-
նի թէքմիլ էվրօքա թաստիք էթմիշ-
լէր տիր. Փագաթ պիր թագըմ գայ-
նանմը վէ եաքմա շարապըն տա-
լսի մապարաթը տէրքետր օլտուղըն-
տան էյի վէ գայնանմամը, հէր նէվ
Գարթալ վէ Պուրկօնէր շարապըն

աւմաք իսթէյէն Գալաթա կէօմրիկիւ
գարչըսընտա կէօշէ օղլու խանընտա
2 նօմէրօլու շարապ տէքօսունա թէշ-
րիֆ էթմէլէրինի թափսիյէ էտէրիզ:

Ֆիյաթլար ղայէթ էհվէն տիր,
իչպու մահալտէ էն ալէա ճընս-
լարտան՝ կէրէք շիշէ վէ կէրէք սան-
տըք՝ զօնէաք տալսի սաթըլըր:

Ե Ի Ա.

կամ

Ո Ղ Ե Յ Ո Յ

Իգական սեռի ձեւագիրտութեան

Գալէնաէրէօն Էֆ.ի սոյն ընտիր
և օգտակար երկասիրութեան երկ-
րորդ տետրն ալ հրատարակուեցաւ:
Կեդրոնատեղին է իւր գրասենեակն
ի Մահմուտ փաշա Եարըմ ձէտիտ խան
վերի յարկ թիւ 5, Իւրաքանչիւր
տետրի գինն է 5 գահեկան:

ԻՆՔՆԱՊԱՇՏՊԱՆՈՒԹԻՆ

ընդդէմ

Գիջական, Գաղղիական, Միղանցըա-
բորբօքային և այլ ափրոդիտեան հի-
ւանդութեանց:

Հեղինակ.—Տօքթ. Սամուէլ Լա Մէոթ
Թարգմանեց Բ. Պօզանեան
գին 6 ղըշի
Կեդրոնատեղին է Պօզանեան գը-
րատուն:

ՊԱՐԶ ՕՐԱՅՈՅՑ

1887 Թուականին Գրիստոսի

Սեփականութիւն

Ս. Փրկչի Աղգ. Հիւանդանոցի

Գին 40 փաքա

ԽԱՌՆ ՆԱՄԱԿՆԵՐ

Ո Ղ Ե Ի Ո Ր Ո Ւ Թ Ի Ի Ն

Գրեց

ԿԻՐԱԿՈՍ Ս. ԳԱԶԱՆՃԵԱՆ

Սոյն գիրքով Գաղանճեան Էֆէն-
տի կը պատմէ իւր ուղեւորութիւն-
ներ ի Հայաստան, ի Սուրիա և ի
ուսական Հայաստան:

Պարունակութիւնն է հետաքրք-
րական տեղեկութիւններ և մասնա-
ւոր դիտողութիւններ:

Եը ծախուի բոլոր Հայ գրավաճա-
ռաց քով գին 6 ղրուշ:

ՉՕՃՈՒԿԼԱՐ ԻԶԻՆ

ՏԱԴԻԳԵՍԻՆՏԷ ՁԷՔԻԼԻՐ ՀԷՐ
ՆԷՎԻ

ՅՕԹՕԿՐԱՅ ՐԷՍԻՄԼԷՐԻ

Բ. ԳԱՐԱԳԱՇԵԱՆ

677 Ն. Գուլէ Գարուսընտա Ն. 677

Մէղբիւր ֆօթօկրաֆիսանէտէ ֆօ-
թօկրաֆ ալաթ ու էտէվաթը տալսի
ֆիրմութ օլուընդ, ուսուլի՝ մէճնա-
նէն թարֆ իտիլը:

ՏԷՐ ԵՒ ՏՆՕՐԷՆ

ԱՆՏՕՆ ՍԱՐԱՆԱՆ

ԽՄՐԱԳԻՐ Թ. ՀԱՃԵԱՆ

ԲՕԼ ՖՕՅԱՃԵԱՆ

ԵԻԻՔՍԷՔ ԳԱԼՏԸՐԸՄՏԱ 80 ՆՈՒՄԷՕՏԱ

ԿԷՕԶԷ ՎԷ ՃԷՐՐԱՀԼԸՂԱ ՄԻԻԹԷԱԼԻԳ

Ա. Լ. Ե. Ա. Թ. Թ. Ի. Ի. Ճ. Ճ. Ա. Ր. Ը

Մէղբիւր մաղադադա կէօղէ վէ ճէրրահըղա միւթէալիդ էնվայի ալէաթ
ու էտէվաթ մէվճուտ տըր:

Էղճիւմէ, եուսուշագ վէ սէրթ լաթիդտէն (գաուչուտան) մասմուլ
մէվստտը միւթէլիֆէ, գասըգ պաղարը, էնվաի շիրինկալար, էլէք-
թրիք մաքլնալարը, միզան իւլ հալա (պարօմէթր), միզան իւլ հարարէ
(թէրմօմէթր) վէ էյի ճինս կէօղլիլըլէր պուլընմագտա տըր:

Մ. Բօլ Ֆօյաճեան՝ հէր նէվ սըբարըլաթ վէ թամիրաթը էհվէն ֆիյաթ
իլէ իճրա վէ տէրէօնէ իտէր: